

Žirafy jsou nejvyšší suchozemská zvířata. Většinu jejich výšky tvoří dlouhý krk a nohy. Žirafí krky jsou tak dlouhé, že žirafy snadno dosáhnou vysoko do korun stromů na listy, jimiž se živí. A díky svým dlouhým nohám můžou při chůzi nebo běhu dělat obrovské kroky.

Jakkoliv to může znít zvláštěně, původ žirafího jména nemá nic společného s jejich velikostí. Je to jejich rychlost, která jim dala jméno. Slovo „žirafa“ pochází z arabského *xirapha*, což znamená „ta, co chodí velmi rychle“.

Žirafy žijí v Africe, ale vyskytují se pouze v určitých částech tohoto kontinentu – obvykle na stromy posetých pláních nebo v savanách, kde stromy nerostou tak blízko u sebe. Zřídka byly pozorovány i v pouštích či hustých lesích.

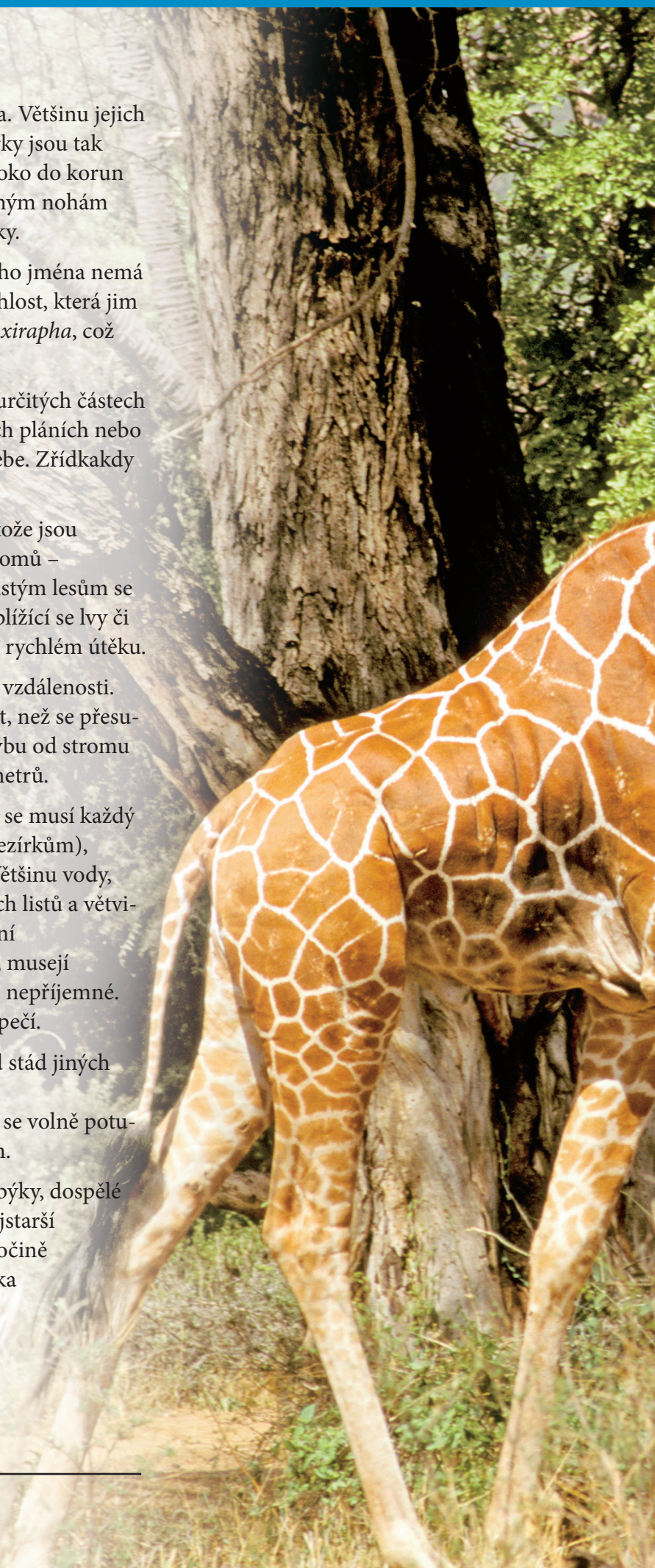
Protože se žirafy živí rostlinami neboli protože jsou *býložravci*, žijí nejrady v místech s hojností stromů – nejoblíbenější potravou žiraf jsou totiž listy. Hustým lesům se však vyhýbají, protože v nich nemůžou spatřit blížící se lvy či jiné šelmy a protože jim zde brání husté větve v rychlém útěku.

Při hledání potravy někdy cestují na dlouhé vzdálenosti. U jednoho stromu se krmí pouze několik minut, než se přesunou k dalšímu. Žirafa dokáže při takovém pohybu od stromu ke stromu ujít během pár měsíců i stovky kilometrů.

Většina zvířat žijících na afrických savanách se musí každý den vypravit k napajedlům (vodním tokům či jezírkům), aby se napila. Žirafy k nim chodí méně často. Většinu vody, kterou potřebují, získávají ze šťavnatých zelených listů a větvíček, jimiž se živí. Napajedla jsou pro ně riskantní místa, kde můžou číhat lvi. Aby se mohly napít, musejí se široce rozkročit a sklonit hlavu, což je pro ně nepříjemné. Žirafa, která se obejde bez pití, je ve větším bezpečí.

Skupiny žiraf se nazývají stáda, ačkoliv se od stád jiných zvířat liší. Žirafí stádo tvoří 10 až 50 jedinců. Je však možné pozorovat i osamělé žirafy, které se volně potulují po krajině nebo se přidávají k jiným stádům.

Dospělé žirafí samce můžeme nazývat také býky, dospělé samice krávy a mláďata obou pohlaví telata. Nejstarší v zajetí žijící žirafa se dožila téměř 40 let. V divočině jen málo žiraf dovrší věk 27 let a průměrná délka jejich života se odhaduje na 10 let.

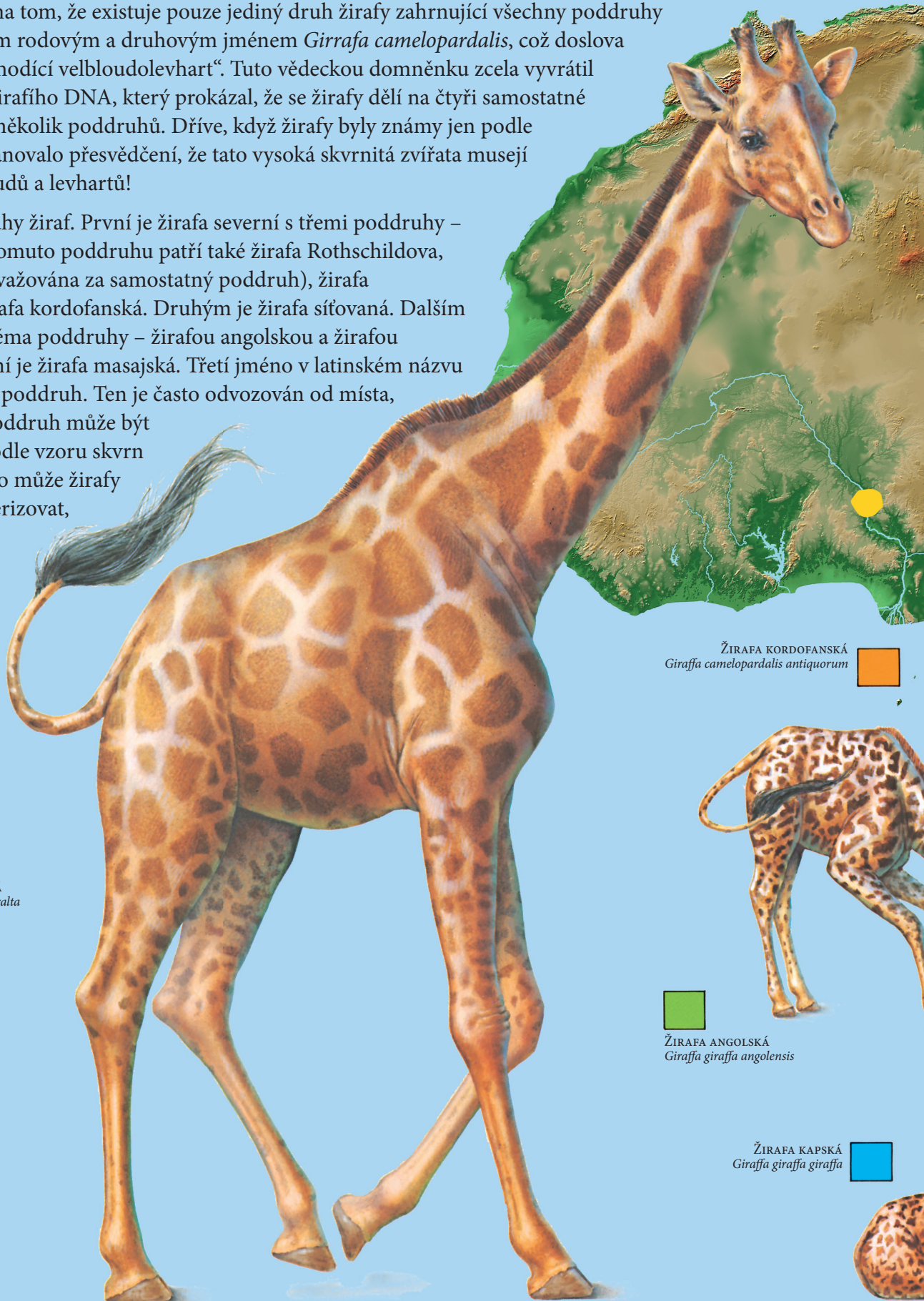

Žirafy z různých částí Afriky mají také různé vzory skvrn na srsti. Donedávna se vědci shodovali na tom, že existuje pouze jediný druh žirafy zahrnující všechny poddruhy pod stejným rodovým a druhovým jménem *Giraffa camelopardalis*, což doslova znamená „rychle chodící velbloudolevhart“. Tuto vědeckou domněnku zcela vyvrátil poslední výzkum žirafího DNA, který prokázal, že se žirafy dělí na čtyři samostatné druhy a ty dále na několik poddruhů. Dříve, když žirafy byly známy jen podle vnějšího popisu, panovalo přesvědčení, že tato vysoká skvrnitá zvířata musejí být kříženci velbloudů a levhartů!

Existují čtyři druhy žiraf. První je žirafa severní s třemi poddruhy – žirafa nubijská (k tomuto poddruhu patří také žirafa Rothschildova, která byla dříve považována za samostatný poddruh), žirafa západoafrická a žirafa kordofanská. Druhým je žirafa síťovaná. Dalším je žirafa jižní se dvěma poddruhy – žirafou angolskou a žirafou kapskou. A poslední je žirafa masajská. Třetí jméno v latinském názvu žirafy označuje její poddruh. Ten je často odvozován od místa, kde se vyskytují. Poddruh může být rozeznáván také podle vzoru skvrn na srsti. Třetí jméno může žirafy také nějak charakterizovat, či prozradit, kdo je objevil.

ŽIRAFÁ ZÁPADOAFRICKÁ
Giraffa camelopardalis peralta

ŽIRAFÁ KORDOFANSKÁ
Giraffa camelopardalis antiquorum

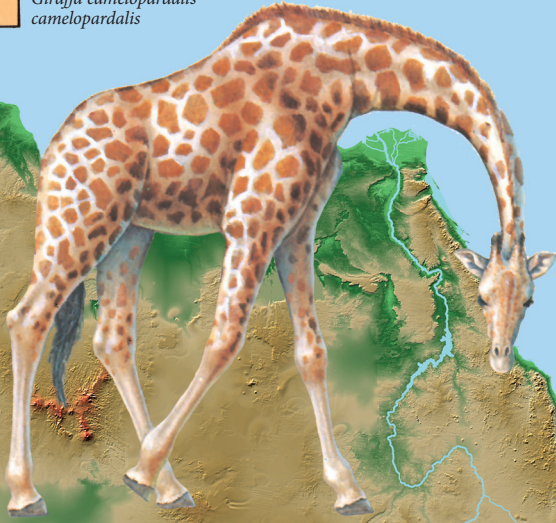

ŽIRAFÁ ANGOLSKÁ
Giraffa giraffa angolensis

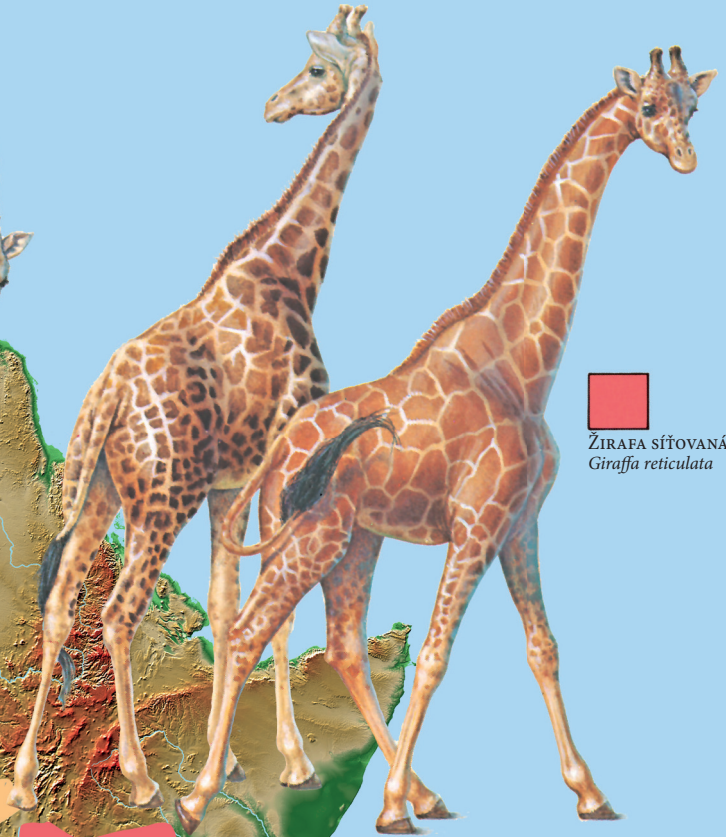
ŽIRAFÁ KAPSKÁ
Giraffa giraffa giraffa

ŽIRAFÁ NÚBIJSKÁ
Giraffa camelopardalis camelopardalis

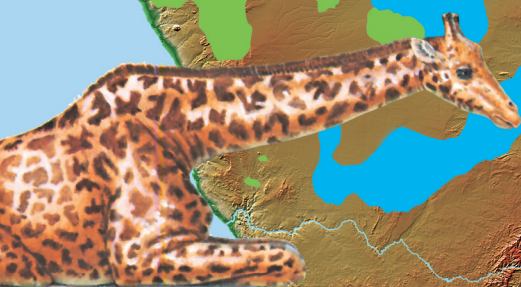
ŽIRAFÁ NÚBIJSKÁ – EKOTYP ROTSCILDOVA
Giraffa camelopardalis camelopardalis

ŽIRAFÁ SÍŤOVANÁ
Giraffa reticulata

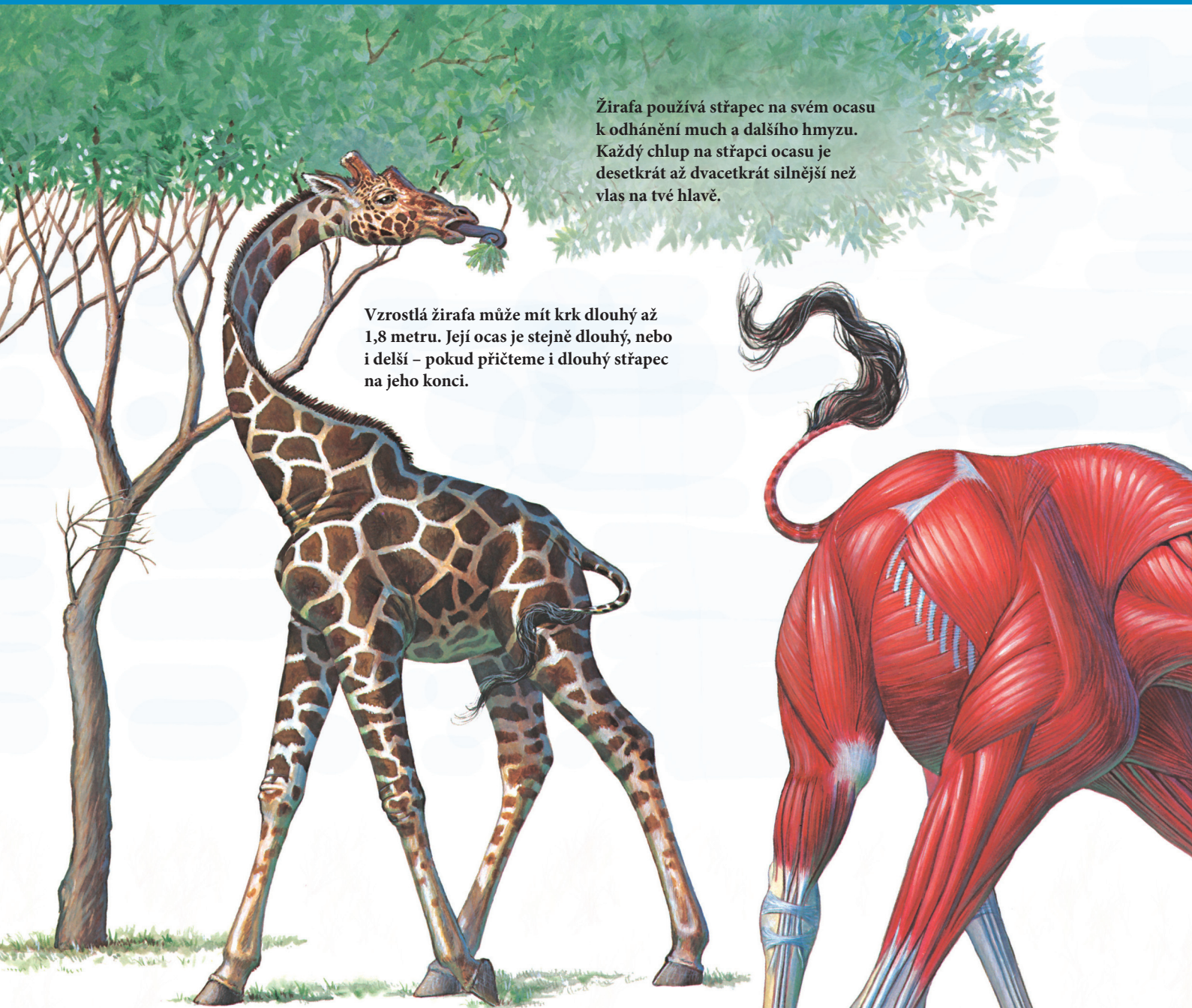

ŽIRAFÁ MASAJSKÁ
Giraffa tippelskirchi

ŽIRAFÁ MASAJSKÁ –
ZAMBIJSKÝ EKOTYP
Giraffa tippelskirchi

Žirafa používá štrapec na svém ocasu k odhánění much a dalšího hmyzu. Každý chlup na štrapci ocasu je desetkrát až dvacetkrát silnější než vlas na tvé hlavě.

Vzrostlá žirafa může mít krk dlouhý až 1,8 metru. Její ocas je stejně dlouhý, nebo i delší – pokud přičteme i dlouhý štrapec na jeho konci.

Všechno, co se týká žirafy, má přívlastek „VELKÝ“. Dospělí samci bývají vysocí téměř 5 metrů a váží až 1 400 kilogramů. Největší zaznamenaný samec měřil 5,8 metrů. Velké žirafí srdce (někdy i 60 centimetrů dlouhé) dokáže přečerpávat asi 75 litrů krve za minutu. Stejně jako skot a jiní přežvýkavci, i žirafy mají žaludek složený ze čtyř částí. Dospělý samec spotřebuje asi 35 kilogramů potravy denně. Divoké žirafy získávají většinu potřebné vody ze své potravy, a proto téměř nepotřebují pít. Avšak žirafa chovaná v zajetí dokáže za horkých dnů vypít až 38 litrů vody najednou.

Samice jsou menší než samci – ale i tak jsou dost velké. Průměrná samice dosahuje výšky 4,3 až 4,6 metrů. Největší zaznamenaná výška stojící samice byla téměř 5,2 metrů.

Většina zvířat se při běhu odráží zadními nohama. U žiraf je tomu jinak – při běhu se odrážejí předními končetinami. To je také jeden z důvodů, proč mají velké ramenní svaly.

ŽIRAFA

ČLOVĚK

OTÁZKA: Z kolika kostí se skládá žirafí krk?

135 72 25 8

ODPOVĚĎ: Žirafa má osm krčních obratlů, což je jenom o jeden více, než máš ty. Její krční obratle jsou samozřejmě mnohem větší; můžou měřit až 25 centimetrů!

Žirafa má tak velké tělo, že její hlava vypadá malá. Avšak žirafí hlava měří na délku až 60 centimetrů.

Žirafy se pohybují jiným způsobem než většina ostatních čtyřnohých zvířat. Nejdříve vykročí oběma nohama na jedné straně těla, poté oběma nohama na druhé straně těla. Tato chůze se nazývá mimochod.

Kvůli jejich krátkému tělu a dlouhým nohám jim tento způsob chůze pomáhá nezakopnout o své vlastní nohy. A také se díky tomu pohybují ladně a kolébavě.

Kdybyste se vydali na procházku se žirafou, museli byste nejspíše běžet, jak nejrychleji umíte, jen abyste jí stačili! Žirafa dělá během chůze kroky dlouhé až 4,5 metru.

Vědci u žiraf zkoumali krevní tlak a oběh, aby zjistili, proč se jim do mozku nenahrne krev, když se skloní kvůli pití, a proč, když hlavu opět zvednou, krev neodteče a nezpůsobí tak žirafě mdloby. Žirafa má v krčních tepnách a žilách chlopně, které průtok krve přerušují. Chrání tak mozek před příliš vysokým tlakem krve, když žirafa hlavu skloní. A také zastavují návaly krve zpět k srdci, když žirafa hlavu zvedne.

Žirafa má krk dostatečně dlouhý na to, aby dosáhla do korun stromů – ale ne zase tak dlouhý, aby dosáhla na zem bez postavení se do poměrně neohrabané polohy. Když chce pít, musí prohnout kolena a přední nohy rozkročit do stran, aby ústy vůbec dosáhla na vodu.